

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce: M. H.*, bytem Š., proti *žalované: Česká správa sociálního zabezpečení*, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 16.10.2016 proti rozhodnutí žalované ze dne 8.8.2016 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 8.8.2016 č.j. X se z r u š u j e pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

*Včasnou žalobou ze dne 16.10.2016 se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 8.8.2016 č.j. X, jímž žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 7.4.2016, kterým mu byla zamítnuta žádost o invalidní důchod dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 29.3.2016 není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 20%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 8.8.2016 žalovaná zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 4.8.2016 bylo zjištěno, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1b) přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **příloha vyhlášky**), pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 10-20%; lékař ČSSZ zvolil s ohledem na náročnost povolání horní hranici uvedeného rozmezí, tj. 20%, a tato míra poklesu ve smyslu § 3 citované vyhlášky nebyla změněna, proto nebylo námitkám vyhověno.*

Žalobce v žalobě vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť dle něho jeho zdravotní stav odpovídá invaliditě prvního nebo druhého stupně a byl chybně posouzen a to i v řízení o podaných námitkách; požadoval nové posouzení zdravotního stavu a v případě uznání invalidity i zpětné proplacení od 2.2.2015, neboť od toho data byl jeden rok v pracovní neschopnosti; závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované. (K žalobě byly připojeny kopie lékařských zpráv i kopie napadeného rozhodnutí.)

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání této OSSZ a posudku o invaliditě ze dne 29.3.2016 i ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách dne 4.8.2016 ČSSZ pracoviště Plzeň soud zjistil, že žalobce nebyl uznán invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, když rozhodující příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1b) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 20%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna.

*Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 15.11.2016 k důkazu navrhla posudek příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **PK MPSV** či **komise**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/2019 Sb. Dále ze zaslaného dávkového spisu vedeného ohledně žalobce žalovanou vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 8.8.2016 bylo dle dodejky žalobci doručeno dne 19.8.2016.*

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak je stanoveno v § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 7.2.2017 v přítomnosti žalobce a za účasti odborného lékaře z oboru neurologie, jímž byl i vyšetřen. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní pro invaliditu prvního stupně* podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, nebyl invalidní pro invaliditu druhého nebo třetího stupně, protože šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%. Komise konstatovala dle doložené zdravotní dokumentace, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je chronický oboustranný lumboischiadický syndrom, více vpravo s dominující kořenovou lézí L5 vpravo při paramediálních až foraminozním výhřezu L4/5 doprava, funkce bederní páteře středně těžce omezena. Jedná se o středně těžké funkční postižení bederního úseku páteře uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1c) přílohy vyhlášky, pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 35% při rozmezí 30 - 40%; nebyl dán důvod pro použití § 3 ani pro použití § 4 odstavce 1 citované vyhlášky. Dále komise konstatovala, že s ohledem na zjištěný průběh onemocnění, zdravotní stav a funkční postižení žalobce není v souladu s posudkovým zhodnocením OSSZ Plzeň – město ani námitkového řízení kvůli tomu, že ve svém posudkovém závěru uvedli, že se u něho jedná o lehké funkční postižení a stanovili míru poklesu pracovní schopnosti 20% dle kapitoly XIII, odd. E, položka 1b) přílohy vyhlášky, tj. neuznání invalidity. Z doložených lékařských nálezů

a z vyšetření neurologem při jednání komise lze konstatovat, že klinický stav odpovídá středně těžkému funkčnímu postižení. Žalobce není schopen práce spojené s větší fyzickou námahou, s manipulací s těžkými břemeny, delším stáním a chůzí, ale je schopen lehčí fyzické práce v denní směně, spíše na zkrácený úvazek s dodržením omezení platných pro vertebropaty; je schopen po vzniku invalidity prvního stupně vykonávat soustavnou výdělečnou činnost jen v podstatně menším rozsahu a intenzitě. Přiznání prvního stupně invalidity komise stanovila dnem 1.8.2016, tj. neurologickým nálezem prokazujícím závažné postižení lumbosakrálního úseku páteře, chronický oboustranný lumboischiadický syndrom s často recidivujícím kořenovým drážděním při výrazných degenerativních změnách páteře, středně těžké funkční postižení bederní páteře (*doba platnosti posudku 28.2.2020*). Závěrem komise uvedla, že žalobci bylo podrobně odůvodněno nevyhovění jeho požadavku o zpětné proplacení invalidního důchodu od 2.2.2015, neboť z doložených lékařských nálezů nešlo k tomuto datu prokázat objektivně doloženou tíži funkční poruchy. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že *dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky* v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Naproti tomu *dle § 4 odst. 1 téže vyhlášky* v případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce nemá vliv, popřípadě má jen nepodstatný vliv na schopnost pojištěnce využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti a v důsledku toho je pokles pracovní schopnosti pojištěnce menší, než odpovídá dolní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů. *Podmínky pro toto zvýšení či snížení nebyly v této věci shledány, jak je uvedeno shora.*

Dle *§ 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb.* v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud

jím bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen **správní orgán**). Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 8.8.2016*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených domáhal přiznání invalidity. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 7.2.2017 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované se u žalobce jednalo o invaliditu prvního stupně s datem vzniku 1.8.2016 (neurologické vyšetření)*, proto je *žaloba podaná důvodně*, a *soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 8.8.2016 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce*, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobce k 1.8.2016 odpovídal prvnímu stupni invalidity (*míra poklesu pracovní schopnosti činí 35%*).

Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobce je invalidní od 1.8.2016 pro invaliditu prvního stupně (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – vznik invalidity od uvedeného data, čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 107/2016-42 ze dne 27.3.2017, když rozhodnutí o invalidním důchodu by byla vydala žalovaná i v případě zjištění invalidity prvního stupně žalobce již v řízení o námitkách. (*Nárok na výplatu invalidního důchodu je samozřejmě podmíněn i získáním potřebné doby pojištění stanovené zákonem - § 40 odst. 1 písmeno f) a odst. 2.*)

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch *právo na náhradu nákladů řízení před soudem*, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce náklady tohoto řízení nepožadoval, proto nebyla náhrada nákladů řízení přiznána žádnému z účastníků.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 27. března 2017

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně